

Czilli Aranka

Szárnyak

*Az első csók előtt
a szemedbe néztem.
Őz voltál, feszültek
az idegek benned.
Rettegted veszélyét
a jelennek,
mégis valami
eleve elrendeltnek
engedelmeskedve
nyújtottad felém ajkad.*

*Minden csók előtt
a szemedbe nézek.
Madár lettél,
szárnyalásra készen:
kifutópályád a jelen,
s te táncba viszel
a ráncatlan ég
végtelenjébe.*

*Felnőttünk a vágyhoz.
Tudjuk, hogy a boldogsághoz
le kell vetni magunkról
minden réteg biztonságot.
Az utolsó ruhadarab a szégyen –*

*Amikor meztelen vagy,
én vagyok a szárnyad.
Ha meztelen vagyok,
te vagy a szárnyam.*

*Nézz minden szárnyaláskor
a szemembe –
valahol íriszeinkben
ilyenkor keveri ki az élet
színárnyalatát
a jövőnknek.*

egy maréknyi vágy

*ki-kinyújtózik
és beleharap
mindenbe
ami még maradt
a vad álomból:
hogy magasra tör
hogy izzik tőle
majd kívül-belül
a táj
hogy elég az égő láng
hogy összeforrjon
két világ
rész
az egészben minden
s talán az isten látja egyben
csak azt ami itt lenn
összekapaszkodik kicsit
és táncot lejt
de elenged minden mindent*

*elalszik a tűz
álmodik még a parázs
hogy valahol talán
van olyan halál
ami után
minden egymásra talál
és összeolvad
ami összejár*

*de addig
csak hamu
hamu
marad a világ
benne a megfeketedett
vágy –
egy maréknyi emlék –
a boldogság*

Rácsok

*Ujjaid rácsain át a fény
ahogy bőrömhöz ér.
Csendjeid rácsain át az árnyék –
a kimondhatatlan is belefér.*

*Meddig vagy még
fényben és árnyékban
rejtőzködve
enyém?*

Fill in the Gap 1 (Töltsd ki az űrt)